

Nakil Ve Akıl

— onur-alp-dem · 06 Nisan 2010

Cumhuriyet tarihimiz boyunca zulmü yapanda zulme uğrayanda aynı atadan gelme torunlar oldu. Habil ve Kabil arasında geçen kıssa gibi bizlerde birbirimizi sudan sebeplerle yargılar, hatta yargılamadan infaz eder olduk.

Yaratılışımız toprak ve içimize üflenen ruh. Bu bütünleşmenin sonucunda insan denilen bir varlık ortaya geliyor. Yani insanoğlu aynı fıtrata sahip bir varlık. Bu fıtratın istediği kaçınılmaz gerçek barış, kardeşlik, sevgi, adalet ve huzur bunlar tüm insanlığın ortak talebidir.

[Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta var. Ben insandan bahsediyorum, insana benzeyen varlıklardan değil. Kuran'da "Andolsun biz, cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir" A'râf Sûresi 179 denilmekte.]

Huzur tüm insanlığın istediği ortak bir kavram ama bu hali elde etmek için aranan yollar çok farklı. Tek bir yol tarif edebilirim barışı, adaleti, huzuru arayanlara oda İslamiyet'tir.

Ülkemizde bir takım kavramlar arasında boğulmaktayız. Bu kavramların açılımı yapmadan kavga eder olduk ve hala bu kavga devam etmekte. Bunların en başında gelen "laiklik". Laiklik bir toplumun huzurunu kısmi ölçüde sağlayabilir ama bu toplumun Hak din olan İslamiyet ile uzaktan yakından bir alakası olmaması gerekiyor.

Neden?

Kâinatın yaratıcısı olan Allah tek bir ilahdır. İlah kavramını Mevdûdi'nin kitabından inceleyecek olursak; ... egemenlik (kudret ve otorite) bölünemez bir bütündür. Yaratma gücünün bir kimsede, rızıklandırma yetkisinin bir başkasında, güneşin birinin kontrolünde, yerin bir başkasının hâkimiyeti altında, hastalık ve sıhhat vermenin birisinin yetkisinde, öldürme ve yaşatmanın bir diğerinin kontrolünde olması imkân dışıdır. Böyle olsaydı bu kâinat nizamı asla yürümezdi. Bu yüzden tüm yetki ve güçlerin bir tek merkezi hükümrânın elinde toplanması zaruridir...

Tüm egemenliğin bir tek otoritenin elinde bulunması ve bu egemenlikte hiçbir kimsenin zerre kadar bile hissesinin olmaması gerektiğine göre, ... ne gibi bir ilah düşüncesine sahip olursanız olun, ilahlık kavramı Allah'tan başka bir ilah olmamasını gerektirmektedir...

Hâkimiyet ve egemenliğin ne kadar çeşidi varsa, hepsinin bir tek yüce hâkimin zatında odaklaşması ve egemenliğin en basit bir parçasının bile başkasına devredilemeyeceği yüce otoritenin vahdaniyetinin, yani birliğinin bir gereğidir. Yaratıcı O ise ve yaratma da O'na bir ortak yoksa, rızıklandırıcı O ise ve rızık vermede O'na bir eş yoksa, tüm kainat nizamının yürütücüsü (müdebbir) ve yöneticisi (munazzim) O ise, ve bu yürütme ve yönetme işinde O'nun bir ortağı yoksa, o halde, yargı, yürütme ve yasamanın da O'na ait olması gerekir. Ve bu hususta da O'nun hiç kimseyle ortak olmasını gerektirecek bir sebep yoktur. Nasıl ki, O'nun egemenliği noktasında O'ndan başka bir imdada koşan, gereksinimleri karşılayan ve himaye edenin bulunmasını düşünmek batıldır; aynı şekilde, O'nun mutlak egemenliğine rağmen, bir

başkasının egemen bağımsız, hükümler ve özgür kanun koyucu olduğuna inanmak da son derece batıldır. Yaratma ve rızıklandırma, diriltme ve öldürme, güneş ve ayın boyun eğdirilmesi, gece ve gündüzün birbiri peşine çevrilmesi, kaza ve kader, hüküm ve hükümlerlik, emir ve kanun koymanın her biri tek külli egemenlik ve hâkimiyetin çeşitli boyutlarıdır ve bu egemenlik ve hâkimiyet bölünemez bir bütündür... Aynı şekilde, siyasi manada kendisini mülkün hâkimi, üstün güç ve mutlak otorite sahibi olduğunu iddia eden bir kimsenin durumu da "Ben sizin veliniz, yardımcınız ve koruyup kollayıcınızım" demek suretiyle metafizik manada ilahlık iddiasında bulunan bir kişinin durumuna benzemektedir. Bu nedenle, Allah'ın yaratma, eşyanın takdiri ve kâinatın yönetimi hususunda ortaksız olduğunun zikredildiği yerlerde "Hüküm O'na mahsustur" , "Mülk O'nundur" ve "Mülkte O'nun hiçbir ortağı yoktur" ibarelerinin kullanılması, ilahlık kavramının padişahlık ve hükümlerlik kavramlarını da kapsadığına ve ulûhiyetin (ilahın) bu anlamları itibariyle de Allah'a ortak koşulmasının kabul edilemeyeceğine açıkça delalet etmektedir.

Kısacası; kanun koyan, yargılayan, mülkün tek sahibi Allah olduğuna göre insanlığın yönetimini elinde tutanda sadece O dur.

Akıl (mantık), batıl dinlerden üstündür. Her ikisini toplum yönetim tarzı ile kıyaslayacak olursak elbette ki insan aklının istişare sonucu ortaya koyduğu günümüz demokrasi anlayışı tercih edilir. Demokrasiyi İslamiyet'in yönetim tarzı olan Şeriat (İslam Şeriatı) ile kıyaslayacak olursak elbette ki aklın ermediği yerlerde duruma müdahil olabilen yönetim tarzı seçilmelidir o da Şeriattır.

Basit bir örnek ile durumu izah edeyim;

Bir mucidin icat ettiği robotun özelliklerini en iyi bilen kimdir?

Bu robotun kullanım koşullarını en iyi bilen kimdir? Ne demek istediğimi anladınız.

İnsanoğlunu yoktan var eden Allah (c.c.) insanı insandan çok daha iyi bilir. Toplu bir şekilde yaşamaya muhtaç olan insanın huzuru sağlayabilmesi için barışı, adaleti, sevgiyi hâkim kılacak kuralları en mükemmel bilen sadece Allah'tır.

Bir formül ile olayı özetlemeye çalışacağım;

İSLAM = Nakil * Akıl

İSLAM = (Kuran + Sünnet) * (İcma + Kıyas)

Herhangi bir sayıyı 0 ile çarpacak olursanız sonuç daima sıfırdır.

Bu formüle göre bir toplum "Biz Kuran ve Sünnete inanmıyoruz bize sadece aklımız yeter" derse yani Nakil kısmına sıfırı koyarsa İslamiyet olmaz.

Başka bir toplum dese ki "Bize Kuran ve Sünnet yeter akla gerek yok" yani Akıl = 0 yine İslamiyet olmaz. İslamiyet olmadan huzur olmaz. Hak ile Batıl bir araya getirilip kıyaslama yapmak doğru olmadığı gibi İslamiyet'i diğer dinlerle kıyaslamak büyük bir ahmaklık olur.

Farklı inançlarla beraber birlikte huzur içinde yaşamak istiyorum diyorsanız eğer böyle bir düzeni sağlayabilecek tek alternatifimiz var o da Allah'ın kanunu ile yaşamak olacaktır. Her beşer koyduğu kurallar çerçevesi içerisinde mutlak aldanır ama Allah'ın kuralları içerisinde en ufak bir aldanma asla mümkün değildir.

Özetleyecek olursak neden huzur içinde yaşama yöntemini beşerin isteğine bırakıyoruz Allah'ın kuralları var iken?